

Arrest

nr. 132 317 van 28 oktober 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, op 9 juli 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 21 mei 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 augustus 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 september 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat P. VAN HOECKE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 5 mei 2009 bij aangetekend schrijven een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. De ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf wordt op 1 juli 2009 ontvankelijk verklaard.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 21 mei 2013 de beslissing waarbij de ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond wordt verklaard en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen worden verzoeker op 19 juni 2013 ter kennis gebracht.

De beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond wordt verklaard, is gemotiveerd als volgt:

"Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 05/05/2009 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door:

[...]

nationaliteit: Egypte

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 01/07/2009, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en):

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Betrokkene haalt medische elementen aan. De arts-adviseur evalueerde deze gegevens op 17/05/2013 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en stelt dat de nodige medische zorgen zowel beschikbaar als toegankelijk zijn in het land van herkomst, Egypte, en dat er geen bezwaar is om te reizen. De arts-adviseur concludeert dat: "Uit het voorgelegde medische dossier kan niet worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen bestaan in het herkomstland".

De aanvraag dient derhalve ongegrond verklaard te worden.

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Bovendien beroept betrokkene zich op de instructie van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van artikel 9.3 en art. 9bis van de wet van 15.12.1980. We merken echter op dat deze vernietigd werd door de Raad van State (arrest 198.769 van 09.12.2009 en arrest 215.571 van 05.10.2011). Bijgevolg zijn de criteria van deze instructie niet meer van toepassing."

Het advies waarnaar in deze beslissing wordt verwezen luidt:

"Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 05.05.2009.

Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u meedelen:

- Verwijzend naar de medische attesten d.d. 29.04.2009 van de hand van Dr. [J.-L. M.], waaruit blijkt dat betrokkene lijdt aan insulino-dependente diabetes en een rugoperatie onderging.
- Verwijzend naar het medisch attest d.d. 15.06.2009 van de hand van Dr. [Ph. C.] waaruit blijkt dat betrokkene een heelkundige ingreep onderging op 03.03.2009 omwille van een hernia L5-S1 rechts.

Dit medisch dossier leert mij het volgende:

Er is zijn geen medische argumenten te weerhouden waarom betrokkene niet zou kunnen reizen of nood zou hebben aan mantelzorg.

Ik weerhoud dat betrokkene lijdt aan een insulino-dependente diabetes.

De vraag stelt zich naar de behandelingsmogelijkheden hiervan in het herkomstland Egypte.

Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst:

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

- Informatie afkomstig uit de MedCOI-databank [Het Med-COI project is een project rond uitwisselen van bestaande informatie, beste praktijkvoering en ontwikkelen van een' gemeenschappelijke aanpak in het verzamelen en gebruik van medische COI (country of origin information); het MedCOI- project is gebaseerd op een initiatief van de Nederlandse Immigratie- en Naturalisatiedienst, Bureau Medische Advisering, telt 17 partners (16 Europese landen en het International Centre for Migration Policy Development) en wordt gefinancierd door het European Refugee Fund]:

o van plaatselijke artsen die werkzaam zijn in het land van herkomst en die gecontracteerd zijn door het bureau van de medische adviseurs van het Nederlandse Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van 03.10.2012 met uniek referentienummer EG-2621-2012 NL

Uit deze informatie kan geconcludeerd worden dat de behandeling en opvolging van insulino-dependente diabetes in Egypte beschikbaar is, alsook al de daarvoor nodige vormen van insuline.

Toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst:

"Dusdanig stelt zich de vraag naar de toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen, zijnde de nodige medicatie en de noodzakelijke opvolging door een specialist, in het herkomstland van betrokkene, het gezondheidssysteem in Egypte wordt hoofdzakelijk gefinancierd door de Staat. De verzorging wordt gratis verstrekt in de gezondheidscentra [The Economist Egypt: Healthcare and Pharmaceuticals Report, January 1st 2012, 8 pp.,

http://www.eiu.com/index.asp?lavout=ib3PrintArticle&article_id=1468835131&printer=printer]. Deze openbare infrastructuur biedt een breed gamma aan diensten en zorgniveau's, zoals diensten voor kinder- en zuigelingenzorgen, preventie van besmettelijke ziekten, curatieve zorgen, eerstelijnszorg, tandverzorging [World Health Organization, Egypt - Country Cooperation Strategy 2010-2014, 2010, p.19, <http://www.who.int/countries/egv/en/>]. In Egypte is het Ministry of Health and Population (MOHP) de belangrijkste verstrekker van medische verzorging; het bestaat uit ongeveer 5000 gezondheidscentra (gegevens van 2005). Ondanks een uitgebreid infrastructureel netwerk gebeurt 60% van de raadplegingen in de privésector.

Veel patiënten geven de voorkeur aan de privésector omdat ze vinden dat deze van betere kwaliteit is en efficiënter werkt. De kosten van de verzorging in de privésector komen nochtans rechtstreeks ten laste van de patiënt [D.R. Haley, A.a. Bég, The road to recovery: Egypt's Healthcare reform, in International Journal of Health Planning and Management, Volume 27, Issue 1, pages e83-e91, January/March 2012, published online 2 June 2011 in Wiley Online Library, <http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1002/hpm.1088/abstract>]. Betrokkene legt geen bewijs van (algemene) arbeidsongeschiktheid voor en bovendien zijn er geen elementen in het dossier die erop wijzen dat betrokkene geen toegang zou hebben tot de arbeidsmarkt in zijn land van oorsprong. We kunnen er dus vanuit gaan dat betrokkene zelf zou kunnen instaan voor de kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp. Egypte is de grootste producent en consument van farmaceutische producten in het Midden-Oosten en Noord-Afrika. De regering legt de prijs van de geneesmiddelen vast om ervoor te zorgen dat deze betaalbaar is voor de armste Egyptenaren, met winstmarges van 8% tot 10%. Het Ministerie van Gezondheid maakte in maart 2010 bekend dat het instructies had gegeven voor

een vermindering van de kleinhandelsprijzen van 40 geneesmiddelen die worden ingevoerd of lokaal in licentie geproduceerd door buitenlandse bedrijven. De verminderingen, van 20 tot 40%, betreffen een brede waaier van geneesmiddelen, met inbegrip van behandelingen voor diabetes, hepatitis, arteriële hypertensie, osteoporose, hypercholesterolemie en astma. Ze werden van kracht op 1 mei. Dit zou de kosten van geneesmiddelen

gedragen door de Staat of door individuen moeten beperken. Sedert lang is de prioriteit van de regering, de belangrijkste medicijnen betaalbaar houden en zij legt dienovereenkomstig de prijzen vast [The Economist, Egypt: Healthcare and Pharmaceuticals Report, January 1st 2012, 8 pp., http://www.eiu.com/index.asp?layout=ib3PrintArticle&article_id=1468835131&printer=printer]."

Conclusie:

Uit het voorgelegd medisch dossier kan niet worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen bestaan in het herkomstland."

Dit advies waarnaar wordt verwezen werd samen met de beslissing ter kennis gebracht en kan dan ook worden geacht integraal deel uit te maken van de motivering van de beslissing.

Dit is de eerste bestreden beslissing.

Het bevel om het grondgebied te verlaten luidt verder:

"[...] Krachten artikel 7, eerste lid van de wet van 15 december 1980:

X 2° hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd: de asielprocedure van betrokkene werd niet ontvankelijk verklaard door het CGVS (weigering van verblijf) op 07/03/2005 (0415033)."

Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-handelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van de materiële motiveringsplicht.

Hij verstrekt volgende toelichting bij het middel:

"[...] In artikel 9ter Vreemdelingenwet is duidelijk sprake van een ziekte die :

- een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit.
- een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst.

In het advies van de arts-adviseur d.d.21.5.2013 wordt gesteld :

"Er is/zijn geen medische argumenten te weerhouden waaronder betrokkene niet zou kunnen reizen of nood zou hebben aan mantelzorg.

Ik weerhoud dat betrokkene lijdt aan een insuline-dependente diabetes.

De vraag stelt zich naar de behandelingsmogelijkheden hiervan in het herkomstland Egypte. "

Vervolgens wordt in het advies van de arts-adviseur de beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst onderzocht en wordt op de tweede bladzijde van het advies de "toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst" onderzocht.

Vervolgens komt de arts-adviseur tot de volgende conclusie :

"Uit het voorgelegd medisch dossier kan niet worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen bestaan in het herkomstland. "

Verzoeker is van mening dat het advies van de arts-adviseur zeer onvolledig is en dat er uit dit advies in de bestreden beslissing van verweerder conclusies worden neergeschreven die nergens vermeld staan in het advies.

De arts-adviseur moet in eerste instantie vaststellen en onderzoeken of de ziekte waaraan verzoeker lijdt een reëel risico inhoudt voor zijn leven of zijn fysieke integriteit.

Een tweede aspect van het advies van de arts-adviseur betreft eventueel de beschikbaarheid van de zorgen en de toegankelijkheid van de zorgen in het land van herkomst.

Er dient opgemerkt te worden dat de arts-adviseur zich in zijn advies nergens uitspreekt over het feit of de ziekte van verzoeker een reëel risico inhoudt voor zijn leven of zijn fysieke integriteit.

De arts-adviseur onderzoekt enkel de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de zorgen en de opvolging in het land van herkomst.

De arts-adviseur komt tot een zeer eigenaardige conclusie : Uit het voorgelegd medisch dossier kan niet worden afgeleid dat de zieke op een zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit....

De arts-adviseur komt tot een conclusie zonder dat hij voordien onderzocht heeft of de ziekte een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van verzoeker.

In de bestreden beslissing d.d. 21.5.2013 wordt de conclusie van de arts-adviseur overgenomen :

"Uit het voorgelegde medisch dossier kan niet worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit..."

Zoals reeds gezegd is dit onderdeel van het advies van de arts-adviseur nergens op gebaseerd.

Verder wordt in de bestreden beslissing d.d. 21.5.2013 gesteld :

"Betrokkene haalt medische elementen aan. De arts-adviseur evalueerde deze gegevens op 17.5.2013 en stelt dat de nodige medische zorgen zowel beschikbaar als toegankelijk zijn in het land van herkomst, Egypte, en dat er geen bezwaar is om te reizen. "

Vermits de arts-adviseur niet onderzocht heeft of de ziekte een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van verzoeker kan in de bestreden beslissing niet zomaar gesteld worden dat er voor verzoeker geen bezwaar is om te reizen. Verder staat in de conclusie van de arts-adviseur nergens enige verwijzing naar het feit dat er geen bezwaar voor verzoeker om te reizen.

Verzoeker is van mening dat het aan de attaché of de gemachtigde van de Minister niet toekomt om zich uit te spreken omtrent het feit dat zijn ziekte al dan niet een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit en dat door de attaché of de gemachtigde van de Minister wordt uitgemaakt dat er geen bezwaar is voor verzoeker om te reizen.

Verzoeker is van mening dat zowel de motiveringsplicht als artikel 9ter, § 1 van de Vreemdelingenwet geschonden is.

Verzoeker is eveneens van mening dat grote vraagtekens kunnen gezet worden achter de conclusie van de arts-adviseur bij zijn onderzoek naar de beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst.

De arts-adviseur verwijst naar informatie afkomstig van Med COI-Databank en naar informatie van plaatselijke artsen via het Nederlands Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijke Relaties d.d. 3.10.2012.

De arts-adviseur houdt helemaal geen rekening met de recente onstabiele politieke toestand van Egypte met grote protestbetogingen, de President die afgezet wordt, enz. De arts-adviseur houdt ook geen rekening met de vroegere onrustige toestand in Egypte.

Door verzoeker werden op internet artikels gezocht en afgedrukt om o.m. op 1.3.2013 waar sprake is van een gebrek aan medicijnen voor de gezondheid in Egypte. In artikels is sprake van het verdwijnen van geneesmiddelen voor ziekten van de lever, diabetes, onvruchtbaarheid, ...

Bovendien moet rekening gehouden worden met het feit dat verzoeker een Koptische Christen is aldus behoort tot een minderheidsgroep in Egypte en bijgevolg toegang tot medicatie en verzorging voor hem extra bemoeilijkt wordt.

Verzoeker wenst te verwijzen naar het medisch verslag d.d. 7.2.2013 van zijn behandelende specialist Dokter [L. D. K.], internist-endocrinoloog waar deze specialist met de hand op dit attest de volgende tekst heeft geschreven :

"Hij heeft moeilijk te cautions diabetes, welke 3 tot 4 insuline-injecties vereist per dag, en geregelde specialistische medische follow-up en hiervoor is het aangewezen dat hij dit verder in België kan blijven doen. "

De arts-adviseur heeft zich hierover niet uitgesproken zodat zijn advies onvolledig is."

2.2.1. Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 voorziet dat de motivering van een administratieve beslissing de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende", zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De Raad stelt vast dat de eerste bestreden beslissing verzoeker in de mogelijkheid stelt kennis te nemen van de motieven die eraan ten grondslag liggen. Zo wordt geoordeeld dat de door verzoeker ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond is, omdat niet blijkt dat hij lijdt aan een aandoening zoals bedoeld in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Ter ondersteuning wordt verwezen naar een advies van een ambtenaar-geneesheer van 17 mei 2013 waarbij deze wat verzoeker betreft een insulino-dependente diabetes weerhield. De ambtenaar-geneesheer stelt vast dat er geen medische argumenten zijn dat verzoeker niet zou kunnen reizen of nood zou hebben aan mantelzorg en dat de behandeling en opvolging die voormelde aandoening vereist beschikbaar en toegankelijk zijn in verzoekers land van herkomst Egypte. Hij besluit dat uit het voorgelegd medische dossier niet blijkt "dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen bestaan in het herkomstland". De tweede bestreden beslissing geeft verder aan te zijn genomen op grond van artikel 7, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet en de vaststelling dat verzoeker langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 van de Vreemdelingenwet bepaalde termijn.

Verzoeker geeft aan dat de motivering van de eerste bestreden beslissing niet afdoende is, nu de ambtenaar-geneesheer zich in zijn advies nergens uitspreekt over de vraag of zijn ziekte een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit. Verzoeker gaat daarmee evenwel voorbij aan het gestelde in het advies van de ambtenaar-geneesheer dat niet blijkt "dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen bestaan in het herkomstland". Er werd op dit punt aldus wel degelijk een motivering voorzien. De ambtenaar-geneesheer stelt daarnaast ook vast dat er geen medische argumenten zijn te weerhouden dat verzoeker niet zou kunnen reizen. Deze motivering stelt verzoeker in staat op nuttige wijze in rechte tegen deze beslissing op te komen.

De Raad benadrukt dat de naleving van de formele motiveringsplicht verder geen verband houdt met de inhoudelijke of juridische correctheid van de in een beslissing tot uiting gebrachte motieven (cf. wat de

inhoudelijke juridische correctheid betreft, naar analogie: Cass. 10 januari 1979, Arr. Cass. 1978-79, 522, alsook wat de feitelijke correctheid betreft: RvS 18 november 1993, nr. 44.948).

Verzoeker maakt aan de hand van zijn uiteenzetting niet aannemelijk dat de motiveringen van de bestreden beslissingen niet afdoende zouden zijn of artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 zou zijn miskend.

2.2.2. In zoverre verzoeker aangeeft dat het advies van de ambtenaar-geneesheer onvolledig zou zijn en uit dit advies in de eerste bestreden beslissing conclusies worden neergeschreven die nergens staan vermeld in het advies, wordt het middel verder onderzocht vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht en dit in het licht van de toepassing van de bepalingen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet – artikel dat de juridische grondslag vormt van de eerste bestreden beslissing – bepaalt in zijn § 1, eerste lid als volgt:

“De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig §2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.”

Verzoeker geeft allereerst aan dat het advies van de ambtenaar-geneesheer onvolledig is. Zo stelt hij dat de ambtenaar-geneesheer zich nergens uitspreekt over de vraag of de ziekte een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit en dat geen onderzoek in dit verband blijkt.

Er werd reeds vastgesteld dat verzoeker ten onrechte voorhoudt als zou de ambtenaar-geneesheer zich in zijn advies nergens uitspreken over de vraag of zijn ziekte al dan niet een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit. De ambtenaar-geneesheer gaf zo aan, na er ook reeds op gewezen te hebben dat er geen medische argumenten zijn te weerhouden dat verzoeker niet kan reizen, dat niet blijkt *“dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen bestaan in het herkomstland”*. Aldus blijkt wel degelijk ook een onderzoek naar het reëel risico voor het leven of de fysieke integriteit. Verzoeker geeft aan niet akkoord te gaan met deze beoordeling en stelt dat een afzonderlijk onderzoek zich opdrong, doch blijft volledig in gebreke zijn standpunt nader toe te lichten. Hij maakt zo niet aannemelijk dat de ambtenaar-geneesheer zich bij zijn beoordeling zou hebben gesteund op een gebrekkige of onjuiste feitenvinding of dat hij geen juiste toepassing maakte van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en duidt evenmin in concreto welk nader onderzoek diende te worden doorgevoerd. Verzoekers betoog mist aldus de vereiste duidelijkheid opdat het kan leiden tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing.

In ieder geval stelt de Raad ook vast dat verzoeker in gebreke blijft om aan de hand van medische vaststellingen van zijn behandelende arts(en) te duiden waarom er alsnog sprake zou zijn van een reëel risico voor het leven of de fysieke integriteit. In deze zin blijkt niet welk belang verzoeker heeft bij zijn betoog. Verzoeker brengt zelf geen concrete elementen of medische vaststellingen aan waarmee de ambtenaar-geneesheer ten onrechte geen rekening zou hebben gehouden bij zijn medische beoordeling en waaruit alsnog blijkt dat zijn leven of fysieke integriteit in gevaar zou zijn.

Verzoeker herneemt verder een handgeschreven vermelding van zijn arts-specialist van 21 maart 2013 op een medisch attest van 7 februari 2013 en stelt dat de ambtenaar-geneesheer zich hierover niet heeft uitgesproken. Hij duidt evenwel niet concreet over welk(e) gegeven(s) hierin opgenomen deze zich ten onrechte niet zou hebben uitgesproken. De ambtenaar-geneesheer weerhield een insuline dependente diabetes en stelde vast dat de behandeling en opvolging hiervan mogelijk is in Egypte en dat aldaar de voor deze aandoening vereiste vormen van insuline beschikbaar zijn. De enkele

vermelding door de behandelende arts dat het aangewezen is dat verzoeker voor zijn behandeling in België kan blijven, terwijl de ambtenaar-geneesheer reeds vaststelde dat de vereiste behandeling en opvolging mogelijk is in het herkomstland en zonder dat de behandelende arts voor het overige concrete elementen aanhaalt waarom het aangewezen zou zijn dat de behandeling verder in België wordt gevolgd, betreft geen element dat van aard is het advies van de ambtenaar-geneesheer te kunnen beïnvloeden. Verzoekers verwijzing naar het medisch attest van 7 februari 2013 met handgeschreven vermelding van zijn arts-specialist op 21 maart 2013 kan dan ook niet leiden tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing. Verzoeker toont niet aan dat hierin elementen zijn opgenomen die ten onrechte niet in rekening werden gebracht door de ambtenaar-geneesheer.

Verzoeker maakt zijn stelling dat het advies van de ambtenaar-geneesheer onvolledig zou zijn niet aannemelijk.

Verzoeker geeft verder aan dat in de eerste bestreden beslissing uit dit advies conclusies worden neergeschreven die nergens staan vermeld in het advies. Hij geeft hierbij aan dat, nu de ambtenaar-geneesheer geen onderzoek verrichte naar de vraag of de ziekte een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, niet zomaar in de bestreden beslissing kon worden gesteld dat geen dergelijk reëel risico blijkt en evenmin dat er voor verzoeker geen bezwaar is om te reizen. De Raad merkt, verwijzend naar voorgaande bespreking van het middel, evenwel op dat het uitgangspunt van verzoeker fout is. De ambtenaar-geneesheer heeft wel degelijk een onderzoek gevoerd naar de vraag of er een gevaar is voor het leven of de fysieke integriteit. Daarnaast dient te worden vastgesteld dat de gemachtigde van de staatssecretaris in zijn beslissing geenszins een eigen beoordeling van het reële risico voor het leven of de fysieke integriteit of van de medische mogelijkheid tot reizen heeft gemaakt, waartoe hij – zoals verzoeker correct aangeeft – niet bevoegd is. Hij nam enkel vaststellingen van de ambtenaar-geneesheer over. Er blijkt geenszins dat de gemachtigde van de staatssecretaris in zijn beslissing niet kan verwijzen naar een vaststelling van de ambtenaar-geneesheer dat er geen medische argumenten zijn te weerhouden dat verzoeker niet zou kunnen reizen, bijvoorbeeld omdat deze vaststelling niet wordt herhaald in het besluit van het medisch advies. Dit betreft verder een autonome medische beoordeling die de ambtenaar-geneesheer maakte op basis van de door verzoeker voorgelegde medische elementen. Verzoeker brengt zelf ook geen elementen aan teneinde aan te tonen dat dit gestelde niet klopt en hij niet in de mogelijkheid zou zijn om te reizen gelet op zijn medische toestand of dat het ondernemen van een terugreis naar zijn herkomstland zijn leven of fysieke integriteit in gevaar zou brengen. Verzoeker dient hiertoe waarschijnlijk de nodige medicatie te voorzien, doch er blijkt niet dat dit niet mogelijk zou zijn. Zo blijkt uit het medische attest van 29 april 2009 ook dat de behandelende arts oordeelde dat verzoeker kan reizen. Het betoog van verzoeker kan niet worden weerhouden.

Verzoeker geeft verder aan niet akkoord te gaan met het gestelde in het advies dat de medische zorgen die hij behoeft beschikbaar en toegankelijk zijn in zijn herkomstland Egypte. Hij betoogt met name dat geen rekening is gehouden met de onstabiele (politieke) toestand in zijn land van herkomst. Hij slaagt er evenwel niet in aan te tonen dat de (politieke) toestand in zijn herkomstland van die aard is dat deze de bevindingen in het advies kan weerleggen, waardoor niet blijkt dat hiermee ten onrechte geen rekening werd gehouden. Ter staving van zijn standpunt verwijst verzoeker naar een aantal artikels die hij van het internet heeft gehaald en waaruit moet blijken dat er sprake is van een gebrek aan medicijnen voor onder meer diabetes. De Raad stelt evenwel vast dat de drie in dit verband voorgelegde stukken van onduidelijke afkomst zijn – zo blijkt niet duidelijk van welke websites deze artikelen zijn gehaald of wie de auteurs zijn – en deze ook zeer gebrekkig zijn vertaald naar het Nederlands en daardoor allesbehalve vlot leesbaar zijn. De betreffende artikelen zijn verder ook algemeen van aard. Dergelijke stukken kunnen amper enige bewijswaarde worden toegekend. De Raad oordeelt dan ook dat ongeacht het gegeven dat bepaalde artikels van recentere datum zijn dan de door de ambtenaar-geneesheer aangewende informatie deze artikelen niet van aard zijn afbreuk te kunnen doen aan de concrete vaststelling in het advies, gesteund op informatie afkomstig van plaatselijke artsen, dat de benodigde behandeling beschikbaar en toegankelijk kan worden geacht voor verzoeker in zijn herkomstland. Verzoeker betoogt verder nog dat hij als koptische christen moeilijk toegang zal krijgen tot medicatie en verzorging en hiermee evenmin rekening werd gehouden. Naast het gegeven dat de stelling van verzoeker dat hij koptische christen is in wezen een bewering betreft waaromtrent geen zekerheid bestaat – verzoekers eerste asielaanvraag diende hij zo in onder een beweerde Iraakse nationaliteit; de tweede asielaanvraag werd niet in overweging genomen en uit het arrest nr. 26 040 van 18 april 2009 van de Raad blijkt reeds dat verzoeker erkende dat zijn eerdere bewering dat hij problemen kende van religieuze aard een verzinsel was – merkt de Raad in ieder geval op dat verzoeker geen enkel stuk bijbrengt ter staving van zijn stelling en hij geenszins aannemelijk maakt dat zijn afkomst afbreuk zou

doen aan de vaststellingen van het medische advies. Verzoeker maakt ook hier aldus niet aannemelijk dat ten onrechte geen rekening werd gehouden met voormeld gegeven.

Verzoeker maakt een schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet of van de materiële motiveringsplicht niet aannemelijk.

2.2.3. Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend veertien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS